Habet bona mater Christum consolatorem pro filio, qui numquam derelinquit sperantes 796 in se. Melius est gaudere in vivente, quam dolere in moriente. Cur plangimus post Mai. 25. quod inmutare non possumus? Mortuus ad vitam praesentem revocari non valet; vivus ad mortuum pervenire poterit. Corpus, quod tanta cura colimus, postmodum vermium esca erit. Anima itaque meritorum qualitate vel gaudebit, vel contristatur; et qualem sibi in paucis his diebus preparabit habitationem, talem aeternis recipiet temporibus. Quapropter singulis momentis laborandum est pro requie animae, ut, dum semper vivere debet, et semper beate et feliciter vivat.

Habeto me, obsecto, mater dilectissima, licet indignum b pro carnali filio spiritalem 10 filium, non minore fide te diligentem, quamvis minore dignitate vigentem: nec de longinquitate vel vilitate faciei meae contristeris, dum mea tecum in consolatione sancti Spiritus caritas fideliter manet; et quod in me optimum est, id est fides non ficta et caritas indeficiens, tecum semper habebis.

Ignorans in huius tempestatis miseria^d, quae nuper nostram turbavit gentem², quo te tua fortuna ferret vel voluntas; idcirco nescivi, quo te consilio roborarem, nisi ut toto corde deo Iesu servires, et totam tuae consolationis spem in illius conponeres pietatem, qui ait: 'Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam Matth. 11, 28. vos. Tollite iugum meum super vos, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde, et invenietis requiem animabus vestris'.

107.

Alcvinus Arnoni episcopo Salisburgensi cum exercitu ad Avaros ituro respondet. Hortatur, ut decimis se abstineat, quibus etiam Saxones a fide deterreantur. Bonis ominibus eum prosequitur.

796 post Mai. 25.

Codd. S 1 fol. 112'-114' (S 1* fol. 12'-15), B fol. 72-74.

Edd. M 7, B. Pez Thesaur. anecdot. II, 1, 3; M. Hansiz Germania sacra II, 108, F 72,

25 J 64. — Migne col. 284.

CARISSIMO UNANIMOQUE AMICO AQUILAE SUPERSPECULATORI IN CHRISTI CARITATE SALUTEM.

Quarta feria post sanctama pentecostena litteras tuae beatitudinis accepi, caritate conscriptas, consiliob conroboratas, fide sigillataso; in quibus, sicut ortavi, audivi; sicut speravi, agnovi. Nec me spes fefellit consilii nec societatis cooperatio retardavit.

Vestrum^d vero iter ad probandam rei veritatem⁶ modo in praesentia dispositum est⁷. Fortitudo vero exercitus, qui tecum vadit⁸, ad cautelam et defensionem vestri directa est. Et hoc consilium quodammodo ab ipsis processit Hunis; et ideo in spe voluntatis Dei laetus hoc iter perage.

35

a) morientem H. b) indigno H. c) in superscriptum est in H. d) miseriä H. 107. a) scm S1, B. b) consilio conroboratas om. B. c) sigilatas S1. d) Vester S1, B.

¹⁾ Cf. supra p. 152: Noli lugere eum quem revocare non poteris.

2) Turbas illas abs dubio intellegit, quae a. 796 post necem Aethilredi regis Northanhumbrorum (18. Apr.) et Ecgfridi regis Merciorum (med. Dec.) a variis regni invasoribus motae fuerunt. FROBENIUS.

3) i. e. episcopo.

4) 25. Mai. 796.

40 5) Ex quo intellegi debet, sicut Paulinum patriarcham Aquileiensem (v. ep. 99 supra p. 143), ita etiam Arnonem ab Alcvino commonitum esse, ut Avaros ad Christi fidem convertendos susciperet, Arnonemque annuisse litteris iam die 25. Maii allatis. J.

6) V. ep. 99 l. l.: Quorum (Avarorum) missi ad domnum regem directi sunt, subiectionem pacificam et christianitatis fidem promittentes. Et si hoc — verum est cet. J.

7) a Carolo rege.

8) exercitus Baioariorum. Annales Lauresham. (SS. I, 37) 796: In ipso estate transmisit rex Carolus Pippinum filium suum cum suis quos in Italia secum habebat et Paioarios cum aliqua parte Alamaniae in finibus Avarorum cet.; Ann. Alamann. 796 (ib. 48): cum ipsis Langobardis et Bauguariis. J.